

Пейо Яворов

Павлета делия и Павлетица
млада

Пенчу Славейкову

Неотседнал още коня доралия,
и заудря порти непознат делия.

А веднъж удари, дважди виком вика:
„Спиш ли, събуди се, отвори, Аглика!“

– Кой е? – „От Павлета, чак от Цариграда
много здраве нося, хубавице млада.“

Дявол се измамник в мъжка гръд потава;
ясен глас трепери и се не познава.

– Грешници проклети, станали от гроба,
и зломисли хора бродят в късна доба;

карай си низ пътя, слушаш ли, човече!
Или да повикам деверите вече?

Блесна орлов поглед, блесна халосия,
гръдно се провикна непознат делия:

„Порти да целуна, ще избухне пламък.
Либе, отвори ми! или си от камък?“

А сърце играе, чудом в гръд остава...
Ясен глас трепери и се не познава.

Шепотом Аглика, като в люта жажда,
зад кована порта бърже се обажда:

– Клетнико, лъжата нека бъде с мяра;
ако си Павлета, как да хвана вяра?

„Пет години ходих...гряха ми в премежди
две очи небесни под гайтани вежди.“

– Тия, що ги знае селото ни цяло...
Па кое да бъде, за Павлета гряло!

„Бялото кокиче – тебе на лицето
и снага топола – сам-сама в полето.“

– А, за тях ли... колко луди са лудяли
и попара жежка на прага ми яли!

„А на гръд отляво луна кадифяна...
И венче над луна откога остана?

Първа нощ, Аглика! първа и по слава:
нели ръб на устна имам отгогава?“...

Скръцна тежка порта, сепна се делия
и увисна либе на юнашка шия.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7069>]